

בהשחתתו של קפלן נחאספה מזכירות פועלי נהריים;
הם מתנגדים בכל חוקף להעברת דן לעתלית. דן נהל את היחסים
עם ההנהלה, ואחרי הליכתו חוששים החברים שחקלקלו סיד היחסים.
גם הסצב בפנים מחייב השארו של דן. ברל מודה שהסצב בנהריים
לא כל כך טוב, אולם הענין בעתלית יותר רציני ועל דן ללכת
לעתלית. מרגולין סובר שיש בנהריים חברים מחאימים שימלאו מקומו
של דן, אולם הם מסרבים להכנס למזכירות, כי בעבודתם הם משחברים
י וחר.

החלטנו שעל דן לעבור לעתלית, כי הענין פה יותר חסור;
בנהריים יש כוחות מקומיים שיוכלו לנהל את עניניהם.

בעפולה היה תיקון כביש שנמסר ע"י הממשלה לערבי בטנדר,
שהפחית מסחיר הלשכה ב-25%. הוטל על בר-כוכבא לפנות לפודסי,
שהדבר הוא בניגוד להבטחתו שעבודה באזור יהודי תמסר לפועלים
יהודים.

ל' ניסן
28 אפריל
יום ב'

אמש נודמנתי עם זרחוביצקי. בבוקר היחה לו ישיבה עם
אנשי מדיאל והרצליה בדבר החוות. אינם מסכימים לפיצויים לפועל
קבוע, אלא לחדשי, ובשאלת הפטורין לא יזוו. לא גמר אחם - כי

פרלין לא היה, במקרה ואולי שלא במקרה. הוא היום ינסה להפגש עם הנעדרים. הבירורים שלהם יקחו עוד איזה זמן. ססילנסקי אמר לו שלא טוב להחיש חתה לתן "המאורעות" את גמר החוקה.

לוינסון סועד פועלי אדלמן מוסר: כשבא הסנהל החדש דנין ציין שססר לו על יחס רק סצד הפועלים לעבודה, והוא מבקש שהיחס יהיה טוב. נתעוררה אחר-כך שאלת הרמת חשכו. הפועלים דרשו הרמה כללית, אדלמן הודיע על הרמה חלקית. בועד הפועלים היה חבר אחד לא חבר בהסתדרות, שרצה לפנות באופן פרטי על דבר הוספה. אז הודיע גם פישמן, חבר שני של ועד הפועלים, שיפנה בעצמו ע"ד הרמה. לוינסון מחא נגד זה. ברשימה של הרמה שסודרה ע"י ההנהלה נמצא שפישמן קבל הרמה של $2\frac{1}{2}$. האספה הכללית התקברה בכל חוקף נגד הוספה חלקית. פישמן אמר באספה שהעליבו אותו, כי אחרים קבלו 6 גרוש וחוא רק $2\frac{1}{2}$. מאז התחילו סכסוכים בין פישמן ובין דנין.

אחר-כך היה סכסוך בענין באר. אדלמן ססר הקרות לקבוצה אחרת, שלא מפועליו, ובלי ידיעה ההנהלה הלכו אחדים מפועליו לעבוד בקבלנות בקבוצה, כי בקבלנות השתכרו יותר.

סכסוך שלישי היה בפטורי פועלת. דנין אמר לדנאי שלפועלת אחת, רחל, אין עבודה ליום הששי, ופישמן הודיע בועד הפועלים שהיא מפורשת.

כשהובאו אנשי "הברית" אמר אדלמן לועד הפועלים שהוא סכין פועלים למקרה של שביחה כללית. דנאי החפרץ ואמר שלא נחיה לצחוק בעיני ההנהלה.

הפועלים שאדלמן רוצה לפסר: דנאי משה, פישמן שמואל, גוזסן, מליח, אבן, ושצקי ושניידר. את דנאי מפני שצקק על אדלמן, פישמן - מפני נרגנות נגד דנין, השאר - בגלל רשלנות בעבודה, וכבר ניתנה להם אזהרה ע"י ועד הפועלים.

פישמן מכחיש שלרגל הרמה לא מספיקה של שכרו החל להלחם בדנין, להיפך, הוא נמצא אז ביחסים טובים עם דנין. חכוכים החלו בפורים, כשהפועלים דרשו שבפורים יעבדו כמו לפני שנת רק עד 1, ודנין ענה שאם יבטיחו ללכת לבית הכנסת - יחן להם חופש.

את הפועלת רצה דנין להכניס למורה רוח הלשכה, אולם היא נמלכה מקודם בלשכה וגלחה נאמנות להסדרות. הדבר הכעים את דנין ואמר לה שיוציאה מהמפול בעצים וכן עשה. בעבור ימים אחדים הודיע דנאי לפישמן שדנין אמר שאין לו יותר עבודה בשביל רחל (שם הפועלת). באספת פועלים הודיע לוינסון שדנין חביע צערו על המתיחות המזיקה לעבודה, ועל חצורך ביחסים טובים. פישמן הציע בחור מיסן של יחסים טובים לקבל חזרה את הפועלת למפול, אולם האספת החליטה שהיא מקבלת לחשומה לב את הודעת דנין ודחו הצעת פישמן. אח"כ הציע פישמן ולוינסון שיבואו בדברים עם דנין ע"ד הפועלת, אולם לוינסון סרב והציע למסור הדבר למוזכירות מ.מ. כפר-סבא.

מחמשת הפועלים הנאשמים ברשול קבלו שלשה רק הזחרה (שצקי, מליח ואבן).

לוינסון אומר ששנידר קבל עוד לפני שנה אחרת.
פישמן סקיר שגוזמן לא קבל אף פעם אחרת, גם לוינסון
סקיר על כך.

ישיבה עם דנין:

אדלמן רוצה לפטר 7 פועלים: 5 בעד אי-הכשרה לעבודה
(רשלנות), 1 - דנאי - בגלל התפטרותו ועלבוננו של אדלמן, 1 -
פישמן - בעד אי-התאמה בינו ובין הנהלת המשק. אח העבודה הוא
סמלא אסנס, אך אי-אפשר להפגש אחר.

מארשלנים קבלו שלשה אחרת, לפני 2-3 חדשים, אבן,

סליח ושצקי.

אם ענין הפטורין יסודר - לא יהיו במשך 3-4 שבועות כל
סכסוכים, כי לא יצטרכו לקבל בזמן זה פועלים נוספים. בכלל יחנהג
אדלמן לאחר זמן זה לפי מנהג כ.ס.ס.

עם פישמן, סוליע דנין, לא יוכל בשום אופן לעבוד.

דנאי נחקבל בחור מחסנאי בשכר 18 לא"י לחודש, היה

עוזר גם לדנין. אולם הוא באופן שיטתי לא מלא אח פקודות דנין
בדבר הזמנה פועלים מהלשכה. דנין היה סוטר דבר זה לאדלמן והוא
היה מלא אי-אמון לדנאי. דנין התרה בדנאי. כשהזמין אדלמן אנשים
מהברית, סצוח על דנין לסדרם בעבודה - רץ דנאי לאדלמן בצעקות
נוראות.

דנין בקש מדנאי לחדול, אבל הוא הוסיף, עד שאדלמן אמר

לו: אני פה בעל-הבית, ולא אתה, ועליך לשחק. ודנאי נשחקק.

שנינו, אני ואליהו, עמדנו שאין בשום אופן לפטר את פישמן

ואח השנים אשר לא קבלו חזרת. אנו מסכימים לפטורי השלשה שקבלו
אזהרה והוסיפו להתרשל בעבודה, ונברר עוד שאלת דנאי.
הודענו דעתנו זו גם לתברי ועד הפועלים. פישמן מסר
שאחד מהשלשה נפצע בידו השמאלית לפני כחודש וחצי, ובמשך כל הזמן
הזה לא עבד ואינו מוכשר עדיין לעבודה.

גוטליב מהשה"צ חליטאי מוסר: בליטה יש רצון להמצא בחוץ
הכלל של השה"צ ובאחר הזמן להשפיע על איחוד. בקבוץ ב' חצי דורש
איחוד. גם בחדרה חזקה נמיה זו. בקבוץ בליטה יש שתי דעות:
כניסה לקב"א וחיוב האיחוד, דעה שניה - בעד איחוד ונגד כניסה.
שתי דעות אלו קיימות גם בחנוקה בליטה.

ו' אייר
4 מאי
יום א'

מ.פ.פח. - בלשכה רשומים 200 מחוסרי עבודה, מלבד 100
שאינם רשומים. גוברת נמיה לחוציא חפועל היחודי מהמשק החקלאי.
60%-70% עבודה ערבית. למעלה מ-200 פועלים יהודים יצאו ספ"ח ופלוכו
לארגונים, לשרון. אלה היו על-פי רוב פועלים מנוסים. חלק של
העליה החדשה לא נקלט בעבודה. חוששים לחוסר עבודה גדול. בהרבה
מקומות עבודה שעבדו בהם יהודים מקודם - עובדים עכשיו ערבים:
בחרוזור, בגאולה, בבחריה, בפרדסי פיקא.